

28. Přetož sama wot sebje zemja plodži, najprjedy stwjelco, potom klós a potom polne zorno w klosu.

29. A hdyž je plody přinjesla, hnydom póscele wón serp, dokelž žně su nastale.

30. **A** wón praješe: Komu přirunamy kralestwo Bože? abo w kotrym přirunanju je předstajimy?

31. Jako žonopowe zorno, kotrež, hdyž so do zemje wosyje, je najmjeńše mjeze wšemi symjenjemi, kotrež su na zemi.

Mat. 13, 31; Luk. 13, 19.

32. A hdyž je wosyte, rosće a bywa wjetše, dyžli wšitke zela, a čeri wulke halzy, tak zo móža w jeho khlódku ptaki njebja bydlić.

33. A z wjele tajkimi přirunanjemi řečeše k nim słowo, jakož móžachu slyšeć.

34. Bjez přirunanjow pak njerěčeše k nim; svojim wučownikam pak wuložowaše wšitke wosebje.

35. **A** džeše k nim na tom samym dnju, hdyž bu wječor: Přejědźmy na druhu stronu.

36. A lud rozpušćiwši, wzachu jeho, kajkiž bě w čolmje, a druge čolmy běchu při nim.

Mat. 8, 23; Luk. 8, 22.

37. A nasta wulki nawal wětra, a mje-taše žolmy do čolma, tak zo čolm so napjelnjowaše.

38. A wón sam w zadku čolma na zahlowku spaše; a zbudźichu jeho a prajachu jemu: Mištrje, njeđiwaš na to, zo hinjemy?

39. A wstanywši pohrozy wětrej a rjekny morju: Mjelč, změruj so! A wětr přesta a sta so wulka čišina.

40. A džeše k nim: Što sće bojazni? nimaće hišće wěry? A bojachu so z wulkim strachom a prajachu mjez sobu: Štó, měniš, je tutón, dokelž tež wětr a morjo jeho posluchataj?

STAW V.

W gerasenskej krajinje wumóže Jězus dźiwneho wot zlych duchow, kotrymž do swini zajěc dowoli, njeprida pak, zo by jeho wustrowjeny sčchowal; po wustrowjenju krewjećečneje žónskeje přińdže do Jairoweho domu, a zbudži jeho dźowku k žiwjenju.

A přińdžechu na tamnu stronu morja, do gerasenskeje krajiny.*

Mat. 8, 28; Luk. 8, 26.

2. A hdyž wón z čolma wustupi, hnydom přiběža jemu čłowjek z rowow napřećiwo, nječisteho ducha mějacy.

3. Wón měješe bydlo w rowacht; ani z rječazami njemóžeše jeho nchtó wjacj zwjazać.

4. Přetož často bě z putami a rječazami zwjazany bywši, rječazy roztorhnyl a puta rozlamal, a nchtó njezamoho jeho skludzić.

5. A wón přebywaše stajnje, wodnjo a w nocy, w rowach a na horach, wolajo a z kamjenjemi bijo.

6. Wuhladašči pak Jězusa nazdala, přiběža a pokloni so před nim.

7. A wolajo z wulkim hlosom rjekny: Što mam ja z tobu, Jězuso, syno Boha wjeřšneho? zaroćam će při Bohu, zo by mje nječwělowal.

8. Přetož wón praješe jemu: Wuńdź, nječisty ducho, z čłowjeka.

9. A prašeše so jeho: Kak ći rěkaju? A wón praji jemu: Legion je moje mjeno, dokelž je nas wjele.*

10. A prošeše jeho jara, zo by jeho njewuhnal z krajiny.

11. Běše pak tu wokoło hory wulke stadlo swini na pastwje.

Mat. 8, 30.

12. A duchu jeho prošachu prajicy: Pósceľ nas do swini, zo do nich zańdžemy.

13. A Jězus dowoli jim hnydom. A nječiste duchu wuředši zańdžechu do swini, a z wulkej nahlosću wali so stadlo do morja, na dwaj tysacaj, a potepichu so w morju.

V. 1. Gerasenska krajina leži k ranju wot morja Genezareth a bě z wjetša wot pohanow wobydlena. — 9. Romski legion měješe 6000 muži; tudy stoji to słowo za wulku črjódú.